

EBA/GL/2023/06

19.7.2023

Riktlinjer

för den totala återhämtningskapaciteten vid återhämtningsplanering

1. Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstituten med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
2. Av riktlinjerna framgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur EU-rätten ska tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska behöriga myndigheter anmäla till EBA att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 11.12.2023. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist, kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningarna ska lämnas in via det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen EBA/GL/2023/06. Anmälningarna ska lämnas in av personer som har befogenhet att på de behöriga myndigheternas vägnar rapportera om hur riktlinjerna följs. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer anges hur instituten i återhämtnings- och koncernåterhämtningsplanerna bör inkludera en sammanfattning av sin totala återhämtningskapacitet i enlighet med artiklarna 5 och 7 i direktiv 2014/59/EU² och avsnitt A punkt 1 i bilagan till det direktivet, och med kapitel 1 avsnitt II i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075³, samt hur de behöriga myndigheterna bör bedöma institutens totala återhämtningskapacitet i samband med bedömningen av återhämtnings- och koncernåterhämtningsplanerna i enlighet med artiklarna 6 och 8 i det direktivet och kapitel 1 avsnitt III i den delegerade förordningen.

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer är tillämpliga på institut, enligt definitionen i artikel 2.1.23 i direktiv 2014/59/EU, som omfattas av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 5–9 i det direktivet, enligt vad som närmare anges i artiklarna 3–21 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075.
7. När det gäller institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är dessa riktlinjer tillämpliga på de enskilda instituten.
8. När det gäller institut som utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU⁴ är dessa riktlinjer tillämpliga på moderföretaget inom unionen och det företags dotterföretag.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, p. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

9. De behöriga myndigheterna kan specificera hur alla dessa riktlinjer eller en del av dem ska tillämpas på institut som omfattas av förenklade skyldigheter i fråga om sina återhämtningsplaner, i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
10. De behöriga myndigheterna får bortse från delar av punkt 26 och punkterna 41–47 för institut som är värdepappersföretag, om tillämpningen av dem inte skulle vara lämplig för värdepappersföretagets eller värdepappersföretagskoncernens återhämtningsplanering med hänsyn till dess affärsmodell och dess rättsliga struktur, riskprofil, storlek eller komplexitet.

Mottagare

11. Dessa riktlinjer vänder sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i och 4.2 viii i förordning (EU) nr 1093/2010 och till finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, när dessa finansinstitut omfattas av riktlinjernas tillämpningsområde.

Definitioner

12. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/59/EU, direktiv 2013/36/EU och direktiv (EU) 2019/2034 samma innebörd i riktlinjerna.

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

13. Dessa riktlinjer gäller från och med 11.01.2024.

4. Fastställande av ramen för instituts totala återhämtningskapacitet

14. För att fastställa den totala återhämtningskapaciteten bör instituten definiera följande komponenter i enlighet med avsnitt I i dessa riktlinjer:
- En förteckning över trovärdiga och genomförbara återhämtningsalternativ.
 - Flera olika scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress.
15. I enlighet med definitionen av de ovannämnda komponenterna bör instituten fastställa den totala återhämtningskapaciteten som ett intervall av den "scenariospecifika återhämtningskapaciteten" för alla relevanta scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress som beaktas i återhämtningsplanen, där den scenariospecifika återhämtningskapaciteten definieras som summan av de kvantitativa effekterna av varje återhämtningsalternativ som skulle vara tillgängliga och lämpliga inom ramen för varje specifikt scenario, och som kvantifieras vad gäller institutens relevanta indikatorer för återhämtningsplaner som avser kapital (inbegripet bruttosoliditet) och likviditet, vilka förtecknas i punkt 26 (nedan kallade *relevanta indikatorer för återhämtningsplaner*).

Avsnitt I. Grundläggande komponenter för den totala återhämtningskapaciteten

Förteckning över trovärdiga och genomförbara återhämtningsalternativ

16. Utgångspunkten för fastställandet av den totala återhämtningskapaciteten bör vara en uttömmande, fullständig förteckning över trovärdiga och genomförbara återhämtningsalternativ, som vart och ett beaktas oberoende av varandra och utan någon hänvisning till återhämtningsplanens specifika scenarier. Från denna förteckning bör instituten välja alla återhämtningsalternativ som skulle kunna användas inom ramen för varje specifikt scenario som visar deras scenariospecifika återhämtningskapacitet.
17. För att säkerställa att den totala återhämtningskapaciteten effektivt representerar institutens förmåga att återställa sin finansiella ställning efter en betydande försämring bör endast återhämtningsalternativ som instituten anser vara trovärdiga och genomförbara, i enlighet med avdelning II kapitel I avsnitt II i direktiv 2014/59/EU, i enlighet med artiklarna 8–12 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 och i linje med de allmänna faktorer som anges i punkt 18, beaktas vid fastställandet av den totala återhämtningskapaciteten.

18. Inom ramen för de allmänna faktorer för bedömningen av återhämtningsalternativens trovärdighet och genomförbarhet som instituten ska beakta vid fastställandet av den totala återhämtningskapaciteten, bör hänsyn tas till vilken typ av alternativ som avses, institutens specifika affärsprofil samt den rådande makroekonomiska miljö där de är verksamma. Faktorerna bör i synnerhet inkludera följande:
- a. De förväntade externa effekterna på de viktigaste berörda parterna samt eventuella förväntade effekter av genomförandet av återhämtningsalternativet på det finansiella systemet.
 - b. Institutets eller jämförbara instituts tidigare erfarenhet av återhämtningsalternativets genomförande, förutsatt att det finns tillgänglig information.
 - c. Beredskapsnivån för återhämtningsalternativets genomförande.
 - d. Bedömningen av verksamhetens kontinuitet efter återhämtningsalternativets genomförande, inbegripet alla arrangemang för att bibehålla tillgången till finansmarknaderna och de interna processernas funktion.
 - e. De förväntade ekonomiska konsekvenserna för institutets relevanta kapital-, likviditets-, lönsamhets- och riskprofiler, på grundval av tydliga och transparenta nyckelantaganden som säkerställer skattningens trovärdighet.
 - f. Den förväntade tidsplanen för återhämtningsalternativets genomförande.
 - g. Förekomsten av eventuella operativa, rättsliga, anseendemässiga och ekonomiska hinder samt andra eventuella hinder för återhämtningsalternativets genomförande.

Flera olika scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress

19. Den andra komponenten för den totala återhämtningskapaciteten är "flera olika scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress". För att fastställa den totala återhämtningskapaciteten bör instituten beräkna sin återhämtningskapacitet som är specifik för de relevanta scenarier som beskrivs i återhämtningsplanen (dvs. den scenariospecifika återhämtningskapaciteten).
20. För att beräkna den scenariospecifika återhämtningskapaciteten bör instituten anta att scenariot leder till att de överträder sitt totala ÖUP-kapitalkrav eller totala ÖUP-krav på bruttosoliditetsgrad, enligt definitionen i EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP-riktlinjerna)⁵, eller sina lagstadgade minimikrav på likviditet enligt den senaste ÖUP-bedömningen.
21. Om ett institut under exceptionella omständigheter hävdar att det inte kan utarbeta ett rimligt allvarligt scenario som skulle leda till en överträdelse av de krav på kapital eller bruttosoliditet som anges i punkt 20, bör institutet lämna en detaljerad förklaring till de behöriga myndigheterna av varför det specifika scenariot fortfarande bör anses vara tillräckligt allvarligt

⁵ EBA/GL/2022/03.

för att kunna leda till institutets fallissemang, såvida inte återhämtningsåtgärder genomförs i tid.

Avsnitt II: Beräkning av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten

Utgångspunkt

22. Som utgångspunkt för beräkningen av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten bör instituten betrakta överträdelsen av en indikator för återhämtningsplaner som, enligt återhämtningsplanen, skulle leda till ett beslut från institutet om att genomföra ett eller flera återhämtningsalternativ.

Tidsram

23. Vid bedömningen av den förväntade tidsramen för återhämtningsalternativet, som avses i artikel 12.2 c i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075, bör instituten vid beräkningen av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten ta hänsyn till de särskilda egenskaperna hos återhämtningsalternativen och den typ av händelser som ingår i scenariot (t.ex. systemomfattande, idiosynkratiska och kombinerade).

24. Institutet bör beräkna effekterna av genomförandet av sina återhämtningsalternativ avseende inverkan på deras kapitalposition (inklusive bruttosoliditet), över en tidshorisont på 18 månader, samt likviditetsposition, över en tidshorisont på 6 månader, från den utgångspunkt som fastställts i enlighet med punkt 22.

25. För återhämtningsalternativ med en längre tidsram än de tidsramar som anges i punkt 24, bör endast de effekter som observeras inom den punktens fastställda tidsramar ingå i beräkningen av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten.

Representation

26. Institutet bör ange sin scenariospecifika återhämtningskapacitet åtminstone för följande relevanta indikatorer för återhämtningsplaner⁶:

- a. Kärnprimärkapitalkvot.
- b. Total kapitalrelation.
- c. Bruttosoliditetsgrad.
- d. Likviditetstäckningskvot.

⁶ Ingår i bilaga II ("Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner") i EBA:s riktlinjer för indikatorer för återhämtningsplaner (EBA/GL/2021/11).

e. Stabil nettofinansieringskvot.

I de fall där instituten inte inkluderat de förtecknade indikatorerna i sin ram för indikatorer för återhämtningsplaner på grundval av en presumtion som kan motbevisas enligt EBA:s riktlinjer för indikatorer för återhämtningsplaner⁷, bör den scenariospecifika återhämtningskapaciteten uttryckas i form av respektive ersättningsindikatorer. Instituterna bör i sina återhämtningsplaner inkludera de nominella belopp som ligger till grund för beräkningen av de relevanta indikatorerna (täljare och nämnare) för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att korrekt bedöma och ifrågasätta de rapporterade siffrorna.

27. Instituterna bör ange sin scenariospecifika återhämtningskapacitet genom att rapportera summan av effekterna av återhämtningsalternativen enligt definitionen i punkt 15, för att fastställa i vilken utsträckning de skulle kunna återhämta sig i det scenariot. Effekterna bör redovisas i form av relevanta indikatorer för återhämtningsplaner över tid, inbegripet relevanta tidsintervall, i linje med den tidsram som fastställs i enlighet med punkt 24.

Avsnitt III: Fastställande av den totala återhämtningskapaciteten

Steg 1 – Val av återhämtningsalternativ

28. För att beräkna den scenariospecifika återhämtningskapaciteten bör instituten välja alla de alternativ som skulle vara tillgängliga och lämpliga inom ramen för det specifika scenariot från förteckningen över de återhämtningsalternativ som är trovärdiga och genomförbara i enlighet med punkterna 16–18. Återhämtningsalternativ med låg/begränsad sannolikhet att kunna genomföras på ett framgångsrikt sätt bör uteslutas av instituten när de beräknar sin scenariospecifika återhämtningskapacitet.

Steg 2 – Justering av återhämtningsalternativ: ytterligare begränsande faktorer

29. När instituten väljer lämpliga återhämtningsalternativ för ett specifikt scenario bör de särskilt beakta följande ytterligare begränsande faktorer för samtidigt eller sekventiellt genomförande av återhämtningsalternativ:
- Ömsesidigt uteslutande – huruvida vissa återhämtningsalternativ är ömsesidigt uteslutande.
 - Ömsesidigt beroende – huruvida aktiveringen av ett återhämtningsalternativ skulle kunna påverka det efterföljande eller samtidigt genomförandet av ett annat alternativ.
 - Operativ kapacitet att genomföra en mängd olika återhämtningsalternativ samtidigt.

⁷ Se bilaga II ("Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner") i EBA:s riktlinjer för indikatorer för återhämtningsplaner (EBA/GL/2021/11).

- d. Ökade anseendeeffekter – huruvida genomförandet av flera kombinerade återhämtningsalternativ skulle kunna minska deras effekter och leda till hinder eller relevanta anseendeeffekter.
- e. Konsekvenser för deras affärsmodell eller lönsamhet när mer än ett återhämtningsalternativ som i sig inte har några betydande effekter tillämpas tillsammans eller sekventiellt med andra (kombinerade konsekvenser).

Steg 3 – Beräkning av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten

- 30. Vid beräkning av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten bör instituten använda en dynamisk balansräkningsmetod. För effekterna som härrör från återhämtningsalternativ inom ramen för ett specifikt scenario bör man följaktligen beakta effekterna av eventuella tidigare återhämtningsalternativ inom ramen för samma scenario. För effekten av en kapitalemission bör man i synnerhet beakta det totala riskvägda exponeringsbeloppet vid tidpunkten för dess genomförande inom ramen för stressscenariot; om återhämtningsalternativ såsom riskminskning hade genomförts tidigare inom ramen för samma scenario skulle det totala riskvägda exponeringsbeloppet kunna vara mer gynnsamt.

Steg 4 – Fastställande av intervallet för den totala återhämtningskapaciteten

- 31. För att fastställa intervallet för den totala återhämtningskapaciteten bör instituten beakta den högsta respektive lägsta scenariospecifika återhämtningskapaciteten när det gäller relevanta indikatorer för återhämtningsplaner som avser kapital, inbegripet bruttosoliditet, (den totala återhämtningskapaciteten i form av kapital) och likviditet (den totala återhämtningskapaciteten i form av likviditet), utifrån relevanta scenarier för var och en av dessa aspekter. Institutet bör beakta scenarier som relevanta i detta sammanhang om de resulterar i en minskning av relevanta indikatorer för återhämtningsplaner som avser kapital, inbegripet bruttosoliditet, (för den totala återhämtningskapaciteten i form av kapital) och/eller likviditet (för den totala återhämtningskapaciteten i form av likviditet).

5. Behöriga myndigheters bedömning av den totala återhämtningskapaciteten

32. När de behöriga myndigheterna bedömer återhämtningsplaner bör de, i enlighet med vad som anges i följande punkter, se till att instituten följer avdelning 4 i dessa riktlinjer när de fastställer sin totala återhämtningskapacitet⁸.

Avsnitt I. Bedömning av den scenariospecifika återhämtningskapaciteten

33. För att bedöma den scenariospecifika återhämtningskapacitet som instituten anger inom ramen för varje scenario med svår makroekonomisk och finansiell stress, bör de behöriga myndigheterna se över den övergripande lämpligheten för de scenarier som instituten lägger fram i enlighet med artiklarna 5.6 och 7.6 i direktiv 2014/59/EU, enligt vad som anges i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner⁹ och i linje med avdelning 4 i dessa riktlinjer.

34. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma om scenarierna är tillräckligt allvarliga med avseende på de kriterier som anges i punkt 20. I det undantagsfall som avses i punkt 21 bör de behöriga myndigheterna bedöma institutens detaljerade förklaring (av varför ett sådant scenario fortfarande bör anses vara tillräckligt allvarligt) och avgöra om scenariot är tillräckligt allvarligt, bland annat med hänsyn till institutens övergripande riskprofil. Om de behöriga myndigheterna anser att det scenario som instituten planerar inte är tillräckligt allvarligt kan de kräva att instituten, när så är lämpligt, gör justeringar, inbegripet en ny inlämning av återhämtningsplanen till följd av att de behöriga myndigheterna bedömt att det finns väsentliga brister i den, i enlighet med artikel 6 i direktiv 2014/59/EU. De behöriga myndigheterna bör inte ta hänsyn till institutens scenariospecifika återhämtningskapacitet utifrån ett sådant scenario vid bedömningen av den totala återhämtningskapaciteten.

35. De behöriga myndigheterna bör bedöma trovärdigheten och genomförbarheten, inbegripet tidsramen, effekterna samt eventuella begränsande faktorer med avseende på de återhämtningsalternativ som valts av instituten, och bör, mot bakgrund av den svåra makroekonomiska och finansiella stressen, ifrågasätta i vilken utsträckning instituten skulle kunna återställa sin bärkraftighet och finansiella ställning.

36. De behöriga myndigheterna bör, när så är lämpligt och genomförbart, granska institutens bedömning och beräkning, i synnerhet med avseende på följande områden:

⁸ Avdelning 4. Fastställande av ramen för instituts totala återhämtningskapacitet.

⁹ EBA/GL/2014/06 av den 18 juli 2014.

- a. Genomförbarhet/sannolikhet att ett återhämtningsalternativ skulle kunna genomföras på ett framgångsrikt sätt, bland annat genom att granska återhämtningsalternativens genomförbarhet om dessa antas vara realistiska eller inte grundade på en korrekt bedömning i enlighet med punkterna 16–18.
 - b. Tidsramen för genomförandet av återhämtningsalternativen, bland annat genom att förlänga den förväntade tidsramen för deras genomförande om institutets bedömning anses realistisk. Om tidsramen för återhämtningsalternativen skulle överskrida den tidsram som anges i punkt 24 bör endast de effekter som observerats inom de relevanta tidsramarna beaktas vid den behöriga myndighetens bedömning av den totala återhämtningskapaciteten.
 - c. Bedömning av återhämtningsalternativens kvantitativa effekter, inbegripet genom att justera ned effekterna eller genom att tillämpa värderingsavdrag på det som instituten anger som återhämtningsalternativens sannolika effekter ifall dessa inte baseras på realistiska och rimliga antaganden och kvantifieringar.
 - d. Ytterligare begränsande faktorer kopplade till det samtidiga eller sekventiella genomförandet av återhämtningsalternativ, enligt vad som anges i punkt 29, inbegripet genom att upphäva eller justera ned effekterna av specifika alternativ där en sammanlänkning mellan vissa av dem upptäcks, och ge prioritet åt bland annat de alternativ som har den högsta genomförbarhetsnivån och/eller den mest väsentliga inverkan under den givna genomförandeperioden.
37. De behöriga myndigheterna bör, när så är lämpligt och tillgängligt, ta hänsyn till analyser i jämförelsegrupper för att bland annat underlätta följande:
- a. En övergripande jämförelse mellan institut av den typ av återhämtningsalternativ som ska genomföras inom ramen för de olika scenarierna, för att därigenom fastställa om ett institut har missat några specifika typer av alternativ.
 - b. En jämförelse mellan jämförelsegrupper av de förväntade ekonomiska konsekvenserna av varje typ av återhämtningsalternativ inom ramen för olika stressscenarier.
 - c. En övergripande jämförelse mellan institut av den förväntade tid som krävs för att genomföra ett återhämtningsalternativ och dra nytta av det.
 - d. En övergripande jämförelse mellan institut av förväntade hinder och förberedande åtgärder för varje typ av återhämtningsalternativ.

Avsnitt II: Bedömning av den totala återhämtningskapaciteten – ”justerad total återhämtningskapacitet”

38. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att den totala återhämtningskapaciteten beräknas av instituten som intervallet mellan den lägsta och den högsta scenariospecifika återhämtningskapaciteten för relevanta indikatorer för återhämtningsplaner som avser både kapital (inbegripet bruttosoliditet) och likviditet, i enlighet med kriterierna i punkt 31.

39. Baserat på bedömningen av institutens scenariospecifika återhämtningskapacitet bör de behöriga myndigheterna fastställa institutens justerade totala återhämtningskapacitet som ett intervall både avseende den justerade totala återhämtningskapaciteten för kapital och den justerade totala återhämtningskapaciteten för likviditet samt göra en samlad kvantitativ och kvalitativ bedömning av den totala återhämtningskapaciteten.
40. Den justerade totala återhämtningskapaciteten bör återspegla de behöriga myndigheternas bedömning av institutens totala återhämtningskapacitet efter att de har beaktat och granskat de relevanta faktorer som ligger till grund för dess fastställande. Baserat på bedömningens resultat bör de behöriga myndigheternas justerade totala återhämtningskapacitet antingen vara lägre än eller lika med den totala återhämtningskapacitet som fastställts av instituten.

Betyg för den totala återhämtningskapaciteten

41. Med beaktande av tröskelvärdena för relevanta indikatorer för återhämtningsplaner och tillhörande lagstadgade krav, bör de behöriga myndigheterna bedöma den justerade totala återhämtningskapaciteten, som fastställs i enlighet med punkterna 39 och 40, utifrån följande betygsnivåer:
- a. "Tillfredsställande" – om institutens relevanta indikatorer för återhämtningsplaner efter medräknandet av den justerade totala återhämtningskapaciteten ligger över sina tröskelvärden som fastställts i enlighet med riktlinjerna för indikatorer för återhämtningsplaner.
 - b. "Tillfredsställande med potentiella förbättringsmöjligheter" – om institutens relevanta indikatorer för återhämtningsplaner efter medräknandet av den justerade totala återhämtningskapaciteten inte ligger över de tröskelvärden som fastställts i enlighet med riktlinjerna för indikatorer för återhämtningsplaner, men är lika med eller högre än institutens lagstadgade krav på kapital (inbegripet bruttosoliditet) och likviditet som avses i punkt 20, med tillägg av alla tillämpliga lagstadgade buffertar.
 - c. "Bristfällig" – om institutens relevanta indikatorer för återhämtningsplaner efter medräknandet av den justerade totala återhämtningskapaciteten inte uppfyller institutens lagstadgade krav på kapital (inbegripet bruttosoliditet) och likviditet som avses i punkt 20, med tillägg av alla tillämpliga lagstadgade buffertar.
42. Om den justerade totala återhämtningskapaciteten skulle hamna på olika nivåer enligt punkt 41 bör de behöriga myndigheterna välja den lämpligaste nivån, med särskild hänsyn till scenariernas allvarlighetsgrad och antalet relevanta indikatorer för återhämtningsplaner som bedöms finnas på de olika nivåerna.
43. För att komplettera sin bedömning av den totala återhämtningskapaciteten bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till allmänna kvalitativa överväganden, som inte redan beaktats för den justerade totala återhämtningskapaciteten, avseende ramen för den totala återhämtningskapaciteten. Detta kan leda till att de behöriga myndigheterna justerar det vägledande betyget uppåt eller nedåt, enligt nivåerna i punkt 41, om de anser att det inte fullt

ut representerar institutens position avseende den totala återhämtningskapaciteten, i synnerhet med hänsyn till följande faktorer:

- a. Skillnaden mellan institutens fastställande av den totala återhämtningskapaciteten och de behöriga myndigheternas justerade totala återhämtningskapacitet.
 - b. Övergripande belägg för eller avsaknad av tidigare genomförandearfarenhet.
 - c. Förekomst eller avsaknad av eventuella förberedande åtgärder före genomförandet av alternativen.
 - d. Ytterligare information om koncentrationsnivån, tidsramen för genomförandet, återhämtningsalternativens genomförbarhet och trovärdighet samt den stressnivå som tillämpas av institutet.
 - e. Institutens förmåga när det gäller datatillgänglighet, datakvalitet och dataaggregering samt institutens styrning vad gäller krishanteringsberedskap.
44. "Bristfällig" total återhämtningskapacitet bör antingen leda till bedömningen att det finns en väsentlig brist i återhämtningsplanen i enlighet med artikel 6 i direktiv 2014/59/EU, eller till identifieringen av ett särskilt förbättringsområde kopplat till den totala återhämtningskapaciteten i de behöriga myndigheternas bedömning av institutens återhämtningsplan.
45. Total återhämtningskapacitet som bedöms som "tillfredsställande med potentiella förbättringsmöjligheter" kan leda till att ett särskilt förbättringsområde, kopplat till den totala återhämtningskapaciteten, identifieras vid de behöriga myndigheternas bedömning av institutens återhämtningsplan.
46. Vid bedömningen av om det finns en väsentlig brist eller ett särskilt förbättringsområde i återhämtningsplanen kopplat till den totala återhämtningskapaciteten i enlighet med punkterna 44 och 45, bör de behöriga myndigheterna bland annat beakta följande situationer:
- a. Huruvida institutet redan bedriver verksamhet under svåra stressade förhållanden, inbegripet när en kapitalkonserveringsplan i enlighet med artikel 142 i direktiv 2013/36/EU har begärts.
 - b. Huruvida institutet redan har förbättrat den totala återhämtningskapaciteten jämfört med tidigare återhämtningsplaner och det inte längre finns utrymme för att förbättra den totala återhämtningskapaciteten med tanke på institutets storlek, affärsmodell och riskprofil.
 - c. Huruvida det för institutets kapital-, bruttosoliditets- och/eller likviditetsposition finns sunda marginaler i förhållande till de lagstadgade kraven, vilket gör att de scenarier som institutet tillämpar är extremt allvarliga och därav mer belastande i förhållande till andra institut.
47. Klassificeringen som avses i punkterna 41–43 bör stödja de behöriga myndigheternas bedömning av den totala återhämtningskapaciteten och fungera som en relevant komponent av deras övergripande bedömning av återhämtningsplanen.